

A futóhomok megkötéséről szóló, „Mesterünk a természet, tőle tanuljunk“ jeligéjű pályaműnek bírálata.

A pályamű egészben véve elég sikerültnek és a pályázati díjjal való megjutalmazására érdemesnek mondható, a mennyiben szerzője a futóhomok természetét s annak befásítás általi megkötését és hasznosítását, ha nem is egészen kimerítően, de alaposan és népszerű nyelven ismerteti, s ennélfogva e mű nemcsak a szakirodalomban pótol hézagot, hanem a gyakorlatban is hazánk legtöbb oly vidéken, hol a futóhomok előfordul, hasznos utmutatóul szolgálhat.

Lényeges kifogás alá csak a 3-ik rész esik, mely a pályamunka feladatához képest tulságosan sokat, annak megértéséhez pedig, a mi ott előadatott, igen keveset tartalmaz. Az előkészítő tanok alapos ismerete nélkül az erdőrendezést és üzemszabályozást s az ide vágó tantételek helyes alkalmazását néhány lapra terjedő leírásból megtanulni egyáltalán lehetetlen; de ez nem is feladata a pályaműnek. A bíráló bizottság nézete szerint elegendő; ha kifejtetik, hogy a futóhomokra telepített erdők feladatukhoz és a birtokos igényeihez képest tekintettel a különböző fanemekre általánosan mely korban használhatók czélszerűen ki, mikép történjék a kihasználás és felújítás, s mikép² ápolandók a fiatalosok, valamint hogy mind-ezeknél mire kell különösen ügyelni. Kisebb területekkel ezen ismeretek alapján maga a gazda is fog tudni boldogulni; nagyobb kiterjedésű, futóhomokra telepített erdők berendezésénél pedig szakképzett és gyakorlatilag is jártas erdőtiszt közreműködése pedig ugy sem lesz nélkülözhető. Egyébiránt megjegyzendő még, hogy a gazdálkodásra kiválóan fontos adatoknak levezetésére egy-két próbatérnek eredménye nem elegendő; valamint nem helyeselhető az sem, hogy a szerző számításainak alapjául a legjobb termőhelyen nőtt erdőnek adatait hasz-

nálta föl, holott itt futóhomokra telepített s nagyobbbrészt igen középszerű termőhelyű állabokról vao szó.

Máskülönben a munka lényeges hiányokkal nem bir; mindamellet a bíráló bizottság a pályadíjat a szerzőnek oly föltétel alatt javasolja kiadni, hogy a 3-ik résznek a fentebbiek értelmében való átdolgozása mellett azon kisebb megjegyzéseket is vegye figyelembe, melyek az egyes részletekre vonatkozólag a bizottság tagjai által az eredeti kéziratban tétettek, s hogy könnyebb megérthetés czéljából az oly kifejezések mint: „köz“ (e. h. társadalom), „ültetvényes“ (e. h. ültetvény) „vágásforgó“ stb. más, eddig használatban volt s általánosan ismert szókkal helyettesitessenek, az idegen nyelvű szók pedig, mint: „vegetatio,“ „orientálni,“ „homokconcretio“ teljesen mellőztessenek. — Budapest 1883. december 22-én.

Fekete Lajos,

biráló bizottsági tag.

Horváth Sándor,

biráló bizottsági tag.

Bedő Albert,

biráló bizottsági elnök.

Belházy Emil,

biráló bizottsági tag.

Luczenbacher Pál,

biráló bizottsági tag.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti-Egyesület 1883. évi decemberhó 23-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Bedő Albert első alelnök; Abrudbányai Béla, alapító tag; Balás Vincze, Belházy Emil, Bothó Imre, Eleőd Jósa, Ghyczy Emil, Hoffmann Sándor, Hóman Bálint, Rónai Antal, Rutska Tivadar választmányi tagok és Horváth Sándor egyesületi titkár.

Bedő Albert első alelnök az ülést megnyitván, jelenti, hogy Tisza Lajos egyesületi elnök ő excja szegedi teendői